ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 Μαρτίου 1919
Ἀγαπίου μάρτυρος
Αν. ἡλ. ὥρ 6 λ. 19
Δύσ. 6 λ. 44

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 751 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογαφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δεινὰ τοῦ παρόντος πολέμου ὑπῆρξαν αἱ στερήσεις καὶ ἡ πεῖνα ἡ ὁποία ἔπληξε μεγάλους πληθυσμοὺς τῆς ὑφηλίου.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι ἀφ' ἑνός, ἡ ἐλάττωσις παραγωγῆς ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ φοβερὸς ὑποβρυχιακὸς πόλεμος κατέστησαν προβληματικὸν τὸν βίον τῶν λαῶν ἐμπολέμων καὶ οὐδετέρων, πλεῖστα δ' ὅσα θύματα ἐκ πείνης ἠριθμήθησαν.

Ὅλα ταῦτα ἐπέβαλον εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ σοφισθῶσι καὶ λάβωσι διάφορα ἐπισιτιστικὰ μέτρα, νὰ περιωρίσωσι τὴν κατανάλωσιν τῶν τροφίμων, νὰ ἐνισχύσωσι τὴν παραγωγὴν, νὰ καθορίσωσι τὸ ποσὸν τῆς μερίδος, τὸ ὁποῖον ἐδικαιοῦτο ἕκαστος πολίτης νὰ τρώγῃ καὶ τέλος νὰ ἐπιβάλωσι διατιμήσεις εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν τροφίμων.

Φυσικὰ διὰ μίαν τοιαύτην ἐργασίαν δὲν ἐπήρκουν αἱ ὑπάρχουσαι ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους. Καὶ διὰ τοῦτο ἱδρύθησαν εἰδικὰ Ὑπουργεῖα μὲ πολυπληθέστατον προσωπικόν.

Τοιοῦτον Ὑπουργεῖον ἱδρύθη καὶ ἐν Ἑλλάδι, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Ἡ ἵδρυσίς του, ὡς εἴπομεν, ὀφείλεται εἰς ἀναπόδραστον ἀνάγκην τοῦ πολέμου.

Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τοῦ Ὑπουργείου μας τούτου. Τὸ νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι δὲν ὠφέλησε, δὲν θὰ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐλειτούργησε καλῶς, καὶ ὅτι ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος τόσον διακρίνεται διὰ τὴν ἀντίληψιν καὶ νοημοσύνην του, δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸ ἀποκαλέσῃ Ὑπουργεῖον Σαστισμοῦ.

Τὴν ἰδιότητα δ' αὐτὴν διετήρησε δυστυχῶς μέχρις ἐσχάτων. Σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία καὶ ἀταξία τὸ διέκριναν, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Τρόφιμα ἑκατομμυρίων ἀξίας ἀφίνοντο ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Πειραιῶς νὰ βρέχωνται καὶ νὰ σήπωνται ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους. Ἀστοχα μέτρα καὶ ἀμελέτητα καὶ ἐπιπόναια ἐλαμβάνοντο συνήθως καὶ κατὰ τὰς διατιμήσεις καὶ κατὰ τὰς διανομὰς καὶ εἰς βάρος πάσης ἐμπορικῆς κινήσεως, ἐπαυξάνοντα τὴν δυστυχίαν τοῦ κόσμου. Τὸ σύστημα τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν ὑπέθαλψε τὴν συναλλαγὴν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἰς βαθμὸν σκανδαλώδη. Ὄχι δὲ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐκ τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐφωράθησαν πλουτίσαντες ἐξ οὗ καὶ ἀρκεταὶ ποινικαὶ καταδιώξεις ἔλαβον χώραν.

Ὅλα ταῦτα συνετέλεσαν ὥστε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ βλέπῃ μὲ πολὺ κακὸ μάτι τό Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ νὰ εὔχηται τὴν ταχυτέραν κατάργησίν του.

Διὰ τοῦτο ἠσθάνθη πραγματικὴν ἀνακούφισιν ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ καταργηθῶσι τὰ δελτία τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς ζακχάρεως, ὅτι θὰ διαλυθῇ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου ἐπανέρχεται. Καὶ μὲ αὐτὴν θὰ ἀρχίσῃ ἀναπτυσσόμενος ὁ ἐμπορικὸς συναγωνισμὸς, ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ ἐπιφέρῃ ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν.

Χαιρετίζωμεν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν νέαν περίοδον. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι, πολλαπλασιαζομένων καὶ τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, θὰ ἐπανέλθωμεν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸ προπολεμικὸν καθεστὼς ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν, τοὐλάχιστον ἐν μέρει, καὶ ὅτι αἱ στερήσεις καὶ ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου θὰ παραμείνουν εἰς τὸν νοῦν τῆς ἀνθρωπότητος ὡς μία ἀπαισία ἀνάμνησις τοῦ πολέμου.

Η ΠΟΛΙΣ

Ὅτε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, ἐθεάθη, εἰς τὸν Βόσπορον, μετοξὺ τοῦ συμμαχικοῦ στόλου, τὸ Ἑλληνικὸν καταδρομικὸν «Ἀβέρωφ» περικυκλούμενον ὑπὸ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν «Ἱέρακος», «Πάνθηρος» καὶ «Βέλους», ἀπεριγράπτος συγκίνησις κατέλαβεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸν Ἑλληνισμόν. Αἱ ἀρχαῖαι προφητεῖαι ἐπραγματοποιοῦντο, ἡ ἡμέρα τέλος ἔφθανε καθ' ἣν, μετὰ πέντε αἰῶνας, οἱ Ἕλληνες θὰ ἐπανέκτων τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἐάν τινες, ἐκ συγχρόνου ρεαλισμοῦ κινούμενοι, ἐξετάζουσιν ὅλα τὰ ζητήματα ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων καὶ συγκαταλέγουσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Κων]τόλεως, ὡς καθαρῶς ὑλιστικὸν, διὰ τὸ συνολον ὅμως τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ κόσμου ὅλου, ἡ Κων)πολις δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον ἐθνικῆς ἢ συμφεροντολόγου ἀπαιτήσεως ἀλλ' ἄρθρον πίστεως. Ἡ ἐπανάκτησις τῆς Κων]τόλεως εἶναι τὸ σύμβολον περὶ τὸ ὁποῖον, ἀπὸ τοῦ 1453 συνεκεντρώθησαν ὅλαι αἱ ἐνέργειαι καὶ ὅλα τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Παρὰ τὴν κλίσιν τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, τὸ ἐγωϊστικὸν συμφέρον δὲν ἦτο ἐκεῖνο ὅπερ συνεκράτησε τὴν ἑλληνικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὰς ἀποφράδας ἡμέρας τῆς δουλείας. Ὁ ὑπερεκχειλίζων πατριωτισμὸς ὅστις ἐδημιούργει τοὺς μεγάλους ἐθνικοὺς εὐεργέτας, ἐνῷ ἠργάζετο πρὸς ἀναγέννησιν καὶ ἀνάδειξιν τῆς μητρὸς Πατρίδος, ἀπέβλεπε πάντοτε καὶ εἰς τὸν τελικὸν σκοπὸν, εἰς τὴν μεγάλην Ἰδέαν, τὴν ἐπανάκτησιν δηλονότι τῆν Κων]τόλεως. Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν θὰ ἦνοι τὸ πολίτευμα τὸ ὁποῖον μία Εὐρώπη καχύποπτος διστάζουσα πρὸ τῶν ριζικῶν λύσεων, θὰ ἔδιδε εἰς τὴν Κων]πολιν, εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἔχῃ διὰ τοῦ πολιτεύματος αὐτοῦ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ τοῦτο, τὸ αἰώνιον ἰδανικόν του, ἀλλὰ θ' ἀναμείνῃ ἀνοῖξι εἴκοσι, πενῆντα ἢ ἑκατὸν ἐτῶν, τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου του. Τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ πολιτικὴν ἰμπεριαλιστικὴν, οὔτε εἶνε ἔργον ἰσχυρογνώμονος διπλωματίας· εἶνε πίστις τόσον βαθέως ἐριζωμένη εἰς τὴν λοϊκὴν ψυχὴν ὥστε ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον αὐτῆς μέρος.

Δὲν ὑπάρχει Ἕλλην ὅστις νὰ μὴ γνωρίζει τὴν παράδοσιν τῆς διακοπείσης λειτουργείας, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. Οἱοσδήποτε θὰ σᾷ; διηγηθῇ πῶς ὁ ἱερεὺς κρατῶν τὴν θείαν Μετάληψιν ἐξηφανίσθη ἐντὸς τοίχου, τὸν ὁποῖον εἰς μάτην προσεπάθησαν νὰ διατρήσωσιν οἱ Τοῦρκοι καὶ ὁ ὁποῖος θ' ἀνοιγῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ ὀρθόδοξον δόγμα θὰ ἐγκατασταθῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣν οἱ ἄπιστοι μετέβαλον εἰς τέμενος.

Ἐκ τῆς ἀρχικῆς ταύτης παραδόσεως πηγάζουσιν καὶ ἄλλαι τοιαῦται πλήρεις ποιήσεως, πλήρεις ἐθνικιστικοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Κατά τινα ἐξ αὐτῶν, ἄγγελος ἐπεφάνη διαρκούσης τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς τῆς 29ης Μαΐου 1453 καὶ προαγγέλλων τὴν καταστροφὴν συνεβούλευσε νὰ μεταφερθῶσιν ἐπὶ τριῶν πλοίων τῆς χώρας τῶν Φράγκων, ὁ Σταυρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ Ἁγία Τράπεζα. Τὸ πλοῖον ὅπερ ἔφερε ταύτην ἐναυάγησεν ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Ἀπὸ τότε οἱ ναυτικοὶ γνωρίζουσι ἀκριβῶς τὸ μέρος ἔνθα ἔλαβε χώραν τὸ ναυάγιον, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ θάλασσα εἶνε πάντοτε γαληναία εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἀκόμη ὅταν εἰς τὰ περιξ μαίνεται ἡ τρικυμία. Ἀλλὰ τὰ ὑποβρύχια ρεύματα παρασύρουσιν ὅλον τὸ ἱερὸν σκεῦος πρὸς τὴν ἀκτὴν καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ τό εὕρωσιν ἐπὶ τῆς παραλίας, θὰ συμπληρωθῶσιν οἱ ἐνιαυτοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ ἐπανακτήσωσι τὴν Κων)πολιν.

Μία ἄλλη παράδοσις, ἀναφέρει ὅτι τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν τοῦ Μαΐου, ἕλληνμονοχὸς ἐτηγάνιζε ἑπτὰ ἰχθεῖς ὅτε τοῦ ἀνήγγειλαν ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν. Κατηγανακτημένος ἀντέταξε πλήρη δυσπιστίαν, λέγων ὅτι θὰ ἐπίστευε τότε μόνον ἐὰν οἱ ἰχθεῖς θὰ ἐπανήρχοντο σπαίροντες εἰς τὴν ζωήν. Μόλις ἐπρόφερε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις, οἱ ἰχθεῖς ἐπήδησαν ἀπὸ τὸ τηγάνιον καὶ κατεδύθησαν κολυμβῶντες εἰς τὴν πλησίον δεξαμενήν.

Οἱ ἰχθεῖς οὗτοι εἶνε πάντοτε ζῶντανοὶ ἐν τῷ ἰχθυοτροφείῳ Μεταλουκλί, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐν τῷ νοῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πλησίον τῆς Πύλης Σηλυβρίας, ὀλίγον ἔξωθεν τῶν Τειχῶν Κων)πόλεως. Περιμένουσι τὴν ἐπανάκτησιν ταύτης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τότε λέγει ἡ Παράδοσις, ἄλλος ἕκλην μοναχὸς θὰ ἔλθῃ νὰ τελειώσῃ τὸ τηγάνισμα.

Παρὰ τῷ λαῷ ἐπικρατεῖ καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι καθ' ἕκαστον ἔτος, τὸ Πάσχα, τελεῖται μυστικὴ λειτουργία ἔν τινι διαμερίσματι τῆς Ἁγίας Σοφίας. Οἱ λειτουργοῦντες εἶνε ἀποθανόντες ἱερεῖς, οὓς ὁ Θεὸς ἐπαναστέλλει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν γῆν. Ὀλίγοι μόνον πιστοὶ παρευρίσκονται τυχαίως εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην, ἠναγκασμένοι ν' ἀναχωρήσωσι ἀμέσως μετὰ τὴν θείαν εὐλογίαν, ἄλλως θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ ἐγκλεισθῶσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τοῦ ἐπιόμενου ἔτους.

Ἄλλη παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, μετεβλήθη εἰς ἄγαλμα καὶ ἐκρύβη ἐντὸς σπηλαίου πλησίον τῆς Χρυσῆς Πύλης ὁ τόθεν θὰ ἐξέλθῃ ζῶν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς θ' ἀποβῇ ἐκ νέου κύριος τοῦ Βυζαντίου. Τῆς ὁμοιότητος τοῦ ὀνόματος, ἐπωφεληθεὶς καὶ ὁ ἔκπτωτος βασιλεὺς, κατεχράσθη τῆς μεγάλης εὐπιστίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρουσιάζων ἑαυτὸν ὡς, τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς παραδόσεως. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται ἡ πολιτικὴ ἀξία τοιούτων παραδόσεων διὰ ψυχὰς εὐλαβεῖς καὶ ἁπλᾶς, τῶν ὁποίων ὁ σκεπτικισμὸς τῆς Δύσεως δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταλλάξῃ τὴν πίστιν.

Προσκολλημένοι εἰς τὰς πεποιθήσεις των οἱ Ἕλληνες ἀνετράφησαν καὶ ἐν μέσῳ προφητικῆς φιλολογίας τῆς ὁποίας δεῖγμα δύναται νὰ θεωρηθῇ «τὸ ὅραμα τοῦ Ἀγαθαγγέλου».

Ὁ Ἀγαθάγγελος ἔζησε περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος, προαγγέλλων τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κων)πόλεως διὰ τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα. Θὰ ἀκούσητε συχνὰ τοὺς Ἕλληνας νὰ σᾶς λέγουν: «Ὦ; τὸ ἀφηγεῖται καὶ ὁ Ἀγαθάγγελος...» Θὰ σᾶς ἀναφέρωσιν ἐπίσης Λέοντα τὸν Σοφὸν, Στέφανον τὸν Ἀλεξανδρινὸν, τὸν Πατριάρχην Ταράσιον καὶ τὸν Μεθόδιον Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν.

Ὁ καθηγητὴς Πολίτης, ὅστις ἀφιέρωσε διὰ τὰς προφητείας ταύτας σοφωτάτην μελέτην δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν», παρατηρεῖ εὐλόγως ὅτι αἱ προφητεῖαι αὗαι ἔχουσιν ἕνα κοινὸν χαρακτῆρα «τὴν αἰσιοδοξίαν». Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μαύρης δουλείας ἥτις ἐπέπρωτο νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τὰ ἄσματα ταῦτα τῆς ἐλπίδος μετεδίδοντο ὡς ὑπερτάτη παρηγορία ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεὰν κατὰ τῶν ὑφισταμένων δεινῶν.

Δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω, πόσην ἐντύπωσιν μοὶ ἐπροξένησεν ἐν Ἠπείρῳ, πρό τινων ἐτῶν, ἡ ἀκλόνητος αὕτη πίστις εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἡ ἀένναος ἀνάμνησις τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας μὲ τὰ γεγονότα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἐξηγεῖ πλήρως τὸ ὑπέροχον φαινόμενον. Λικνίζουσα τὸ βρέφος της μία Ἑλληνὶς μήτηρ τῷ ψιθυρίζει ὅτι ὅταν ἀνδρωθῇ θ' ἀκούσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων εὔχονται ὅπως ὁ γεννηθησόμενος υἱὸς ἀποβῇ ὁ τιμωρὸς ἄγγελος ὅστις θ' ἀνακαταλάβῃ τὴν Πόλην καὶ θὰ κατακιδώξῃ τοὺς Τούρκους μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς Μηλέας, χώρας ἀνεπαρκῶς προσδιοριζομένης, ἄλλως θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων νὰ χαράξῃ τὰ σύνορα τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀποφασίζεται ἡ τύχη τῆς Κων)πόλεως μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἦτο ἐπάναγκες νὰ κατανοηθῇ ὁ πατροπαράδοτος οὗτος προσανατολισμὸς τῆς Ἑλλ. ψυχῆς, ὅπως ἐξηγηθῇ καλλίτερον τὸ μέγα ἐνδιαφέρον μεθ' οὗ παρακολουθεῖται τὸ ζήτημα τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Περὶ τὴν Πρασίνην Τράπεζαν, συζητοῦσι ἀναμφιβόλως μὲ στατιστικὰς ἀναχεῖρας. Οἱ μὲν λαμβάνουσιν ὡς βάσιν τὴν στατιστικὴν ἣν ἐξέδωκεν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὸ 1910 καὶ ἥτις παρουσιάζει διὰ τὸ σανιζάκιον τῆς Κων)πόλεως 450.000 Τούρκους ἀπέναντι 260.000 ἑλλήνων. Ἄλλοι κραδαίνουσι τὸν πίνακα τοῦ Πατριαρχείου (1912) ἀναφέροντα 308.700 Τούρκους ἀπέναντι 295.200 ἑλλήνων.

Ἡ Τουρκικὴ στατιστικὴ ἀριθμεῖ μόνον 130.000 ψυχὰς τῶν λοιπῶν ἐθνοτήτων (Ἀρμενίους, Ἰουδαίους, Λεβαντίνους) ἡ ἑλληνικὴ στατιστικὴ προβάλλει 232.800.

Ἐὰν τὸ Ἀομενικὸν στοιχεῖον ὅπερ ἀποτελεῖ τὰ 2]3 τοῦ ἄνω ἀριθμοῦ θεωρηθῇ ὡς ὁ φυσικὸς σύμμαχος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ καθεστῶτος, ἡ ἕνωσις αὕτη τῶν δύο κατεδυναστευομένων φυλῶν μετατοπίζει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν καφαρῶς ἀριθμητικὴν πλειονοψηφίαν.

Προσθέσατε εἰς αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς τουρκικῆς σερτιωτικῆς φρουρᾶς, ἥτις καταλέγεται μὲν ἐν τῇ στατιστικῇ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐθνικὴν σημασίαν, καὶ τὸ ὅραμα τῆς Κων)πόλεως ὡς πόλεως ἑλληνικῆς, διευκρινίζεται.

Ἡ Κω]τολις ὑπῆρξε πάντοτε ἀφορμὴ διχονοιῶν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, οἱ πολιτικοὶ ἀφ' ἑτέρου ὅροι τῆς νέας Εὐρώπης εἶνε φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ διαγράψωσι παλαιὰ τινα προβλήματα ἅτινα ὑφίσταντο μόνον χάρις εἰς τὴν ἀπειλὴν τοῦ πολέμου δὲν εἶνε ἀπίθανον ὅθεν αἱ Δυνάμεις νὰ καταλήξωσιν εἰς ἀπόφασιν πρὸ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἠναγκασμένη νὰ ὑποκύψῃ ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, χωρὶς ὡς ἐκ τούτου νὰ μεταλλαγῇ οὔτε κατὰ κεραίαν τὸ προαιώνιον ἰδανικὸν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ λύσις, ἥτις ἐγγυωμένη τὴν διεθνοποίησιν τῶν Στενῶν, θὰ παρεῖχε καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἱκανοποιοῦνται αἱ ἐθνικαὶ του παραδόσεις, θ' ἀπετέλει αὕτη στοιχεῖον κατευνάσεως τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θ' ἀπεδεικνύετο ἐν τῷ μέλλοντι.

RENÉ PUAUX

ΤΙ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ Ο ΦΕΡΙΤ

ΠΕΡΑΝ.— Ἡ νέα Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ σώσῃ τὴν αὐτοκρατορία. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν εἶναι ἄγνωστα στὸν Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ. Ἠξεύρει τὴν Ἱστορία τῆς Τουρκίας, πιὸ οἱ πανισλαμισταὶ νεότουρκοι ὅτε κἂν ἤνοιξαν. Ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, ποῦ τοῦ ὑπενθυμίζει τὰ λευκὰ Ἀγγλικὰ καράβια, τὰ ἀγκυροβολημένα στὰς Πριγκηπονήσους ποῦ ἔσωσαν τὴν ἕδρα τῆς Χαλιφείας, τὸν ἐνθαρρύνουν τόσον, ὥστε νὰ νομίζῃ ὅτι δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐπιτυχία. Ἡ κρώτη φροντὶς τοῦ Ὑπουργείου Φερὶτ ἦτο νὰ ἐγκολπωθῇ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τεφὶκ πασᾶ, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ εἶχε συνεργασθῇ. Δὲν ἐγνώσθη ἂν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων, ποὺ ἐσχεδίασε τὸ νέον ἐν Ἀνατολῇ τουρκικὸν κράτος, εἶχε ὑπ' ὄψει της τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ τῆς Υ. Πύλης. Ἂν εἶχε λάβῃ σχετικὰς ὁδηγίας ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ καὶ ἀπεφάσισε τὴν διανομὴν τῆς Τουρκίας, ὅπως γράφουν ἀθηναϊκὰ φύλλα, θὰ εἰπῇ ὅτι ἡ αἰσιοδοξία τοῦ τουρκικοῦ τύπου καὶ αὐθεντικαὶ πληροφορίαι τῆς «Μεμφακάτ», ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦ Μ. Βεζύρου Τεφὶκ πασᾶ ἔγινε δεκτὸ ὑπὸ τῶν ξένων μὲ εὐμένεια», εἶνε ἀστήρικτοι.

Τὰ ἑλληνικὰ φύλλα, ὅσα ἐδημοσίευσαν τὸ ὑπόμνημα, τὸ ἀφῆκον ἀσχολίαστο, ἴσως διότι δὲν ἐφρόντισαν, ὅπως καὶ τὰ Πατριαρχεῖα, νὰ ἔχουν ἀκριβεῖς στατιστικὰς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἢ διότι θεωρεῖται περιττὴ κάθε σοβαρὰ ἐκδήλωσις τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ὑπάρχουν οἱ πυροβολισμοί, τὰ βενιζελικὰ τραγουδάκια, τὰ «Παναθήναια» ἢ «Μαύρη εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά» καὶ τὰ διάφορα τέτια. Τὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη στοὺς ἐδῶ ἁρμοστὰς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ὑποτίθεται στὰς 12 Φεβρουαρίου. Διαιρεῖται εἰς δύο μέρη· εἰς τὸ στατιστικὸ καὶ δικαιολογητικό. Αἱ στατιστικαὶ παρουσιάζουν τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμὸν ἐν μειοψηφίᾳ 5—25 ο)ο στοὺς νομοὺς Ἀδριανουπόλεως πρωτευούσης, Ἀϊδινίου, Τραπεζοῦντος καὶ τοὺς ἓξ ἀρμενικοὺς νομούς. Στὸ νομὸ Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἕλληνες ἀναφέρονται 25 ο)ο τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἀπέναντι 60 ο)ο τουρκικοῦ, στὸ νομὸ Ἀϊδινίου 20ο)ο ἀπέναντι 79ο)ο τουρκικοῦ, στὴ Θράκη δὲ 26,7 ο)ο ἀπέναντι 62, 6 τουρκικοῦ. Στοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς συμπεριλαμβάνεται ὁ στρατός, ἡ χωροφυλακὴ καὶ οἱ ἐκ Βοσνίας, Κρήτης καὶ Βουλγαρίας Μουσουλμάνοι πρόσφυγες, καθὼς καὶ αὐτοὶ τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου, δὲν γίνεται δὲ καμμία διάκρισις μεταξὺ Τούρκων καὶ Μουσουλμάνων, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων.

Ἡ Υ. Πύλη δίδουσα διοικητικὴ αὐτονομία στὰς ἀραβικὰς ἱεριφερείας, ζητεῖ νὰ διατηρηθῇ ἡ κυριαρχία της καὶ δέχεται τὸ δημοψήφισμα πρὸς ἐκδήλωσι τῶν πόθων τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς τὸ ὑπόμνημα παραδόξως ἀναφέρονται καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ ἡ ἐπικράτησις τῆς Ἑλλ. πλειονοψηφίας, δὲν λέγεται ὅμως τί πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὰ νησιὰ αὐτά. Καὶ ὑπάρχει νομάρχης Ἀρχιπελάγους μισθοδοτούμενος καὶ περνῶν τὰς ὥρας του μὲ τὸ τάβλι εἰς τὸ καφενεῖον «Συντάγματος τῶν Μνηματακίων». Ὑπάρχει καὶ ἡγεμονικὸ σαμιακὸ γραφεῖο ποὺ ὑψώνει κάθε Κυριακὴ τὴν σημαία του, ἀλλὰ περὶ Σάμου ἐλησμονήθη νὰ γίνῃ λόγος. Ἴσως νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ συμπληρωματικὸ ὑπόμνημα ποὺ σκέπτεται νὰ δώσῃ ἡ νέα κυβέρνησις, διότι πρέπει νὰ ἐπανορθωθοῦν μερικὰ σχετικὰ μὲ τὰς Ἀρμενικὰς σφαγάς, ποὺ ὁ Τεφὶκ πασᾶς θεωρεῖ συνεπείας τῆς δράσεως τῶν Ἀρμενικῶν ἐπαναστατικῶν κομιτάτων, Κατόπιν θὰ ἀναφερθῇ καὶ ἡ σύλληψις τόσων πρώην κομιτατικῶν ὑπουργῶν καὶ μεγιστάνων, ποὺ ἔρριψαν τὴν ἀγγλόφιλο Τουρκία στὴ σιδηρᾶ ἀγκαλιὰ τῆς Γερμανίας, πρᾶγμα ποὺ θὰ συντελέσῃ νὰ μείνῃ ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία πιστὴ εἰς τὴν Ἀντάντ. Ἡ Υ. Πύλη ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ἐξαιρετικὴ σημασία στὰς συλλήψεις, γιὰ νὰ φανῇ πῶς ἡ Τουρκία θὰ εἶνε πιὰ ἄλλη πειθήνιος καὶ χωρὶς σφαγάς. Τὰς συλλήψεις τῶν ἀντιπάλων της τὰς ἀποδίδει στὸ γεγονὸς, ὅτι προετοίμαζον καταστροφὴ διὰ τοὺς χριστιανοὺς, ὅτι ὑπῆρχε συνωμοσία, ἐκρύπτοντο βόμβαι. Ἂν ὅμως ἡ γαλλικὴ ἁρμοστεία δὲν παραδώσῃ τὸν εἰς τὸ μέγαρόν της κρυφθέντα πρώην ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ζαβὶτ θὰ δείξῃ ὅτι δὲν συγκινεῖται ἀπ' τὰς συλλήψεις.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Θὰ καταγγελθῇ ἡ ἀνακωχὴ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων γράφει ὅτι οἱ στρατιωτικοί, καὶ ἐναέριοι καὶ ναυτικοὶ ὅροι, οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀνακωχὴν συνεζητήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ συνετάχθησαν ὑπὸ πραγματογνωμόνων στρατιωτικῶν. Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων τοὺς ἐμελέτησεν ἐπιμελῶς, φαίνεται ὅτι τοὺς ἐγκρίνει ἐν τῷ συνόλῳ. Ὥστε οὐδὲν ἐμποδίζει, μετὰ τὴν τελευταίαν περὶ τούτων συζήτησιν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου, ἥτις θὰ γίνῃ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν, ὅπως ὁ ἀρχιστράτηγος Φὸς, καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἀνακωχῆς καὶ μεταβῇ εἰς Τρὲβ ὅπως ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς Γερμανοὺς πληρεξουσίους τοὺς νέους καὶ ὁριστικοὺς ὅρ

ΔΕΛΤΙΑ

ΠΟΣΟΝ

δίκαιον εἴχομεν νὰ συνιστῶμεν πίστιν εἰς τοὺς ὀλιγοπίστους.

Νεώτεραι εἰδήσεις διαστφηνίζουν ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ φρονήματος τῶν κατοίκων θὰ μεταβῇ μόνον εἰς τὴν Συρίαν, Μεσοποταμίαν καὶ Ἀρμενίαν, ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς τὴν Δ. Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν ὁποίαν διεκδικεῖ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ πραγματικὸν θρίαμβον τοῦ Οὐίλσωνος ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ νὰ ἀποφανθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι λαοὶ περὶ τῆς τύχης των, ἐφόσον οἱ Γάλλοι, οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἐπιζητοῦν νὰ λάβουν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὰς χώρας αὐτάς.

Μένει ὅμως νὰ ἀποδειχθῇ κατὰ πόσον ἀποδέχονται τὴν προστασίαν των οἱ ἰθαγενεῖς πληθυσμοί.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὴν Μ. Ἀσίαν, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἦτο Ἑλληνικὴ καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ εἶναι πολυπληθεῖς.

Ἂς μὴ εἴμεθα λοιπὸν ὀλιγόπιστοι.

ΕΙΝΕ

πολὺ δίκαια τὰ παράπονα τῶν κτηματιῶν Πλωμαρίου, κατὰ τῆς ἀπειλῆς περὶ εἰσπράξεως φόρου δεκάτης καὶ ἀπὸ τὸ χόρτον τὸ ὁποῖον αὐτοφυῶς φύεται ἐντὸς τῶν ἐλαιοκτημάτων.

Εἰς ποῖον νόμον στηρίζεται μία τοιαύτη ἀξίωσις ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ. Δ.ότι καὶ ὅταν ἀκόμη ἴσχυεν ὁ νόμος περὶ φορολογίας τῶν βοσκησίμων γαιῶν καὶ τότε απηλλάσσοντο τοῦ φόρου αἱ ἐλαιῶνες.

Δυστυχῶς οἱ ἐφαρμόζοντες τοὺς νόμους δὲν προσπαθοῦν νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῶν. Διότι ἂν τοῦτο ἐγίνετο, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, θὰ ἀντελαμβάνοντο ὅτι τάσις τῆς Πολιτείας εἶνε νὰ περιορίσῃ καὶ καταργήσῃ τὸν φόρον δεκάτης καὶ ὅτι συνεπῶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ψηφισθῇ νόμος ἐπεκτείνων τὸν φόρον τοῦτον καὶ ἐπὶ εἰδῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἴσχυε πρότερον. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ χόρτον δὲν ὑπέκειτο εἰς δεκάτην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Γεν. Διοίκησις, πρὸς ἣν ἐγένοντο τὰ δέοντα διαβήματα, θὰ ἐπέμβῃ καὶ θὰ θέσῃ εἰς τὴν θέσιν των τὰ πράγματα, ἵνα μὴ γεννῶνται ζητήματα καὶ ἀνησυχίαι χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην.

ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΗ

δρόμος εἰς τὴν νῆσόν μας ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπισκευῆς, εἶνε ὁ δρόμος Μυτιλήνης — Μανδαμαδου.

Μόνον ὅστις λαμβάνει τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον μέχρι Μανδαμάδου, μόνον αὐτὸς εἶνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς κατασάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ δρόμος αὐτὸς ἰδία ἀπὸ του 20οῦ μέχρι 32 χιλιομέτρου.

Εἴδατε ποτὲ ἐρείπια τῆς Ρέϊς εἰς τὸν κινηματόγραφον; Ἐὰν δὲν τὰ εἴδατε, ἔνα ταξείδιον μέχρι τοῦ 20οῦ χιλιομέτρου θὰ σᾶς δώσῃ μίαν ζωντανὴν εἰκόνα περὶ αὐτῶν.

Πῶς κατορθώνουν νὰ διέρχωνται ἐκεῖθεν τόσα ἁμάξια τὴν ἡμέραν εἶνε θαῦμα.

Ἐν τούτοις πλειστάκις ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα ἔχει προκηρυχθῇ μεισοδοσία διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ δρόμου αὐτοῦ, καὶ ὅμως μέχρι τοῦδε παραμένει ἀδιόρθωτος καὶ σήμερον ὑστερον ἀπὸ τὰς πολλὰς βροχὰς ἔχει τελείως καταστραφῇ καὶ εἶνε ἀδιάβατος.

Καὶ ὅμως εἶνε εἷς ἐκ τῶν πλέον πολυσυχνάστων δρόμων τῆς νήσου μας, ἡ μόνη ἀρτηρία ἡ συνδέουσα τὴν πρωτεύουσαν μετὰ τῶν κωμοπόλεων Μανδαμάδου, Κλειοῦς, Κάπης, καὶ Συκαμιᾶς, αἱ ὁποῖαι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη κινδυνεύουν νὰ μείνουν ἀποκλεισμέναι.

Ἐκ καθήκοντος διαβιβάζομεν τὰ παραπόνα ταῦτα τῶν κατοίκων τῶν ἄνω κωμοπόλεων πρὸς τὸν. Γ. Διοικητὴν ὅπως ληφθῇ ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν ἡ ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου αὐτοῦ.

Δὲν εἶνε καὶ μεγάλη ὑπόθεσις ἡ ἐπισκευὴ δρόμου 12 χιλ. ἀφοῦ ἄλλωστε καὶ ἡ Κοινότης Μανδαμάδου ἡ ἀμέσως ἐνδιαφερομένη εἶνε διατεθειμένη νὰ παράσχῃ κάθε συνδρομὴν εἰς ἐργάτας καὶ ὑλικό, ἀρκεῖ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς κακουχίας καὶ τὰ μαρτύρια ποὺ ὑφίστανται οἱ ταξειδεύοντες.

Ἐὰν δὲ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν προσκόπτει εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἐργολάβου, ἅ; γίνῃ τὸ ἔργον δι' ἡμερομισθίων ἀφοῦ ἐπιτρέπει τοῦτο ὁ Νόμος.

ΣΥΝΗΘΩΣ

αἱ Ἀρχαὶ παρπονοῦνται ὅτι οἱ πολῖται ἀποφεύγουν νὰ τὰς διαφωτίζουν διὰ τὰ κακῶς γενόμενα εἰς τὴν νῆσόν μας. Καὶ δὲν εὑρίσκονται καθ' ὁλοκληρίαν ἐν τῷ ἀδίκῳ.

Ἀπό τινος ὅμως χρόνου ὁ Τύπος κατεβαλε κάθε του προσπάθειαν ὅπως πείσῃ τοὺς πολίτας ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦλάχιστον ἐκθέτωσι τὰ παράπονά των καὶ καταγγέλλωσι πᾶν ὅ,τι εἰς βάρος των λαμβάνει χώραν.

Ὁ «Ἐλεύθ. Λόγος» εἶναι εὐτυχὴς διότι ἀπετέλεσε τὴν πρωτοπορείαν εἰς ἓν τόσον σπουδαῖον ζήτημα. Διὰ τῶν στηλῶν του ἐξετέθησαν ὄχι ὀλίγα ζητήματα τοῦ Πλωμαρίου, τοῦ Μανδαμάδου, τῆς Ἀγιάσσου κλπ.

Ἀλλὰ δικαιοῦται ὁ τύπος νὰ ἐρωτήσῃ.

Ἐπωφελοῦνται ἄρά γε αἱ Ἀρχαί μας; τῆς τακτικῆς ταύτης τοῦ τύπου, ἐπιλαμβάνονται ἀμέσως τῆς ἐξετάσεω; τῶν καταγγελλομένων, λαμβάνουσι μέτρα βελτιώσεως τῆς καταστάσεως;

Οἱ πολῖται παρακολουθοῦσιν. Ἐφ' ὅσον θὰ ἴδωσιν ὅτι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονά των, θὰ ἀναθαρρύσωσι καὶ θὰ καταγγέλλωσι πλέον ὄχι μονον γενικὰ ζητήματα ἀλλὰ καὶ οἱανδήποτε παρεκτροπὴν καὶ ἀδικίαν, ἡ ὁποία γίνεται πρὸς αὐτοὺς ἐκ μέρους οἱουδήποτε δημοσίου ὀργάνου.

Ὁπόσον εὐεργετικὴ θὰ ἀποβῇ μία τοιαύτη τακτικὴ πολιτῶν καὶ Ἀρχῶν, καὶ διὰ τὸν τόπον καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν, εἶνε εὐνόητον.

ΠΟΣΑ

πράγματα ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ διορθώσῃ. Ἓν ἐξ αὐτῶν εἶνε καὶ τὸ τῶν μαρτύρων τῶν καλουμένων διὰ ποινικὰς ὑποθέσεις.

Πρό τινων ἡμερῶν προσῆλθον ὡς μάρτυρες εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον τρεῖς πολῖται ἐκ Μεσοτόπου. Ἕνα ταξεῖδι δὲ ἀπὸ Μεσότοπον εἰς Μυτιλήνην διαρκεῖ τοὐλάχιστον πέντε ἡμέρας καὶ ἀπαιτεῖ δαπάνην ἄνω τῶν 200 δραχμῶν. Προσθέσατε τώρα εἰς αὐτὰ, τὸν κόπον, τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν φόβον τῶν ληστῶν καὶ θὰ ἐννοήσητε τί στοιχίζει εἰς τὸν πολίτην ἕνα τοιοῦτον ταξεῖδι διὰ τὸ ὁποῖον τοῦ δίδονται 5.50 δραχμαί.

Ἦλθον οἱ μάρτυρες, ἀλλ' ὁποία ἡ ἀπελπισία των, ὅταν εἶδον ὅτι ἡ ὑπόθεσίς των δὲν εἰσήχθη πρὸς συζήτησιν, διότι ἡ κλῆσις δὲν εἶχε κοινοποιηθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε δίκαια τὰ παράπονα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν;

Δὲν ἦτο δυνατον λέγουσιν οὗτοι, νὰ εἰδοποιηθῶμεν νὰ μὴ ἔλθωμεν ἀφοῦ ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχεν εὑρεθῇ διὰ νὰ τοῦ κοινοποιηθῇ ἡ κλῆσις;

Πρὸς ἐπίμετρον δὲ δὲν ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οὐδὲ αἱ 5.50 δραχμαί.

Τὸ ζήτημα τῶν μαρτύρων διὰ δικαστικὰς ὑποθέσεις, ὡς ἔχει σήμερον, ἀποτελεῖ πραγματικὸν μαρτύριον δι' αὐτοὺς καὶ χρήζει νομοθετικῆς μεταρρυθμισεως.

Ἂς προσέχωσιν ὅμως οἱ ἁρμόδιοι, ὅπως μὴ ἐπαυξάνηται τὸ μαρτύριον.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ ῥέκτης καὶ νεωτεριστικώτατος Εἰσαγγελεύς μας θὰ λάβῃ τὴν σύστασίν μας ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ διατάξῃ τὰ δέοντα.

καταβολῆς τῆς ὁποίας θὰ ἀποφασίσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιμελητείας θὰ προμηθευθῇ καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων διαφορα ὑλικα συνολικῆς ἀξίας 300.000 δραχ. ὡς αὐτοκίνητα κακαβρέγματος, φορτηγα, ὁδοστρωτῆρας κλπ. Ἐπίσης 100 ὁδοστροτῆρας θὰ προμηθευθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀφιχθεὶς ἐκ Θεσσαλονίκης στρατηγὸς Μπουλανζὲ θὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησην προτάσεις πρὸς ἀγοραν τοῦ ὑλικοῦ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Γαλλικῶν ἐγκαταστάσεων. Περὶ τούτου ὁ κ. Ρέπουλης ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅπως οὗτος ἔλθῃ εἰς ἀπ'εὐθείας συνεννοήσεις μετα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐν Παρισίοις.

Ἕλληνες ἀθληταὶ

Ὁ Κωνσταντῖνος Δρέτας, εἶναι ὁ ἀτρόμητος παλαιστὴς ὅστις τελευταίως κατέρριψε ἐν Σπρίγκφηλδ τῆς Μασσαχουσέττης, ἐνώπιον πολυπληθῶν θεατῶν τὸν διάσημον ἀθλητὴν J. Mc Carthy. Ὁ κ. Δρέτας κατάγεται ἐκ Γλέρας Μυτιλήνης καὶ ἑτοιμαζεται να ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἄλλους δεινοὺς ἀντιπάλους.

Τὸ ἐσωτερικὸν Δάνειον

Ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου θὰ ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγραφὴν τὸ ἐσωτερικὸν τῶν 75 ἑκατομμυρίων. Ἡ ἐγγραφὴ θα διαρκέσῃ ἐπὶ πέντε μόνον ἡμέρας, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου θα καλυφθῇ, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐγγραφῆς καὶ διὰ καταβολῆς ἐντόκων γραμματίων τοῦ Κρέτους.

Διὰ τὰς νέας χώρας

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐν σχίσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιδικασθησομένας Νέας Χώρας, θὰ χρησιμοποιηθοῦν τοιοῦτοι ἐκ τῶν κατεχόντων θέσεις εἰς τὴν Ρεζῆ καὶ εἰς τὰ γρα τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους τῆς Τουρκίας, τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὁποίας θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἑλλάς.

Ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς θὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἐξασκῶντες τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ὅσοι δηλοῦσιν τοιαύτην ἐπιθυμίαν, καθὼς ἐπίσης θὰ προταθοῦν διὰ τὰς νέας δικαστικὰς θέσεις καὶ περὶ τοὺς 60 τοιοῦτοι, οἵτινες πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν ἐντὸς τοῦ μηνὸς εἰς ἐξετάσεις ὅπως λάβουν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν.

"LA BALOISE,,

Μεγάλη Ἀσφαλιστικὴ Ἑλβετικὴ Ἑταιρία ἐπὶ ἐμπορευμάτων δι' ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων ἔναντι κινδύνων πολέμου καὶ θαλάσσης. Ἀσφάλειαι διὰ τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας.

Πράκτωρ
Ἀχιλ. Κουρκουλῆς

"NATIONALE SUISSE,,

Μεγάλη Ἀσφαλιστικὴ Ἑλβετικὴ Ἑταιρία ἐπὶ ἐμπορευμάτων δι' ἱστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων ἔναντι κινδύνων πολέμου καὶ θαλάσσης,

Πράκτωρ
3—8 *Ἀχιλ. Κουρκουλῆς*

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΤΩΧΟΚΟΣΜΟΝ

Εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα **Κοτζαμανιὰν-Ἀντωνιὰν** πωλοῦνται *λιανικῶς* διάφορα *ἀβαριάτα* ὑφάσματα εἰς τιμὰς *εὐθηνάς*. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα ἔφθασαν διάφορα ἄλλα ἐμπορεύματα ὑφασμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ πωληθοῦν *χονδρικῶς* μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας. 5—10

Η ΛΕΣΒΟΣ

Συμπλοκὴ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἐπιβατῶν τοῦ ἀφιχθέντος χθὲς ἀτμοπλοίου «Ἰωάννινα», εἰς τὴν Κ λλίπολιν ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἑλλην. Ἀποστολῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὡς ἀκολούθως:

Μόλις ἀπεβιβάσθη ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ οἱ Ἕλληνες κάτοικοι ἐξῆλθον μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν, ἐνηγκαλίζοντο τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας καὶ παντοιοτρόπως ἐξεδήλωνον τὴν χαρὰν των ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν ἐλευθερωτῶν ἀδελφῶν.

Μερικοὶ τοῦρκοι φεδαῆδες ἐκ τῶν ἀπολυθέντων δῆθεν, ὡπλισμένοι διὰ μάουζερ καὶ λογχῶν ἐπετέθησαν ὅλως ἀπροόπτως κατὰ τοῦ πλήθους πυροβολοῦντες καὶ λογχίζοντες.

Τότε ἡ ἀποστολὴ διετάχθη νὰ ἀνοίξῃ πῦρ κατὰ τῶν ἐπιδρομέων ἐνῷ τὸ πλῆθος πανικόβλητον ἐτράπη εἰς φυγὴν διὰ νὰ σωθῇ.

Ἤρχισε τότε ἀληθὴς μάχη διαρκέσασα ἀρκετὴν ὥραν, μὲ ἀποτέλεσμα θριάμβου καὶ πάλιν τῆς μικρᾶς Ἑλληνικῆς δυνάμεως.

Εἰδοποιηθὲν ἔσπευσεν ἀμέσως Ἀγγλικὸν ἀπόσπασμα τὸ ὁποῖον συνέλαβε τοὺς ἀπομείναντας ἐκ τῶν ἐπιδρομέων καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν.

Δὲν ἐγνώριζον οἱ ἀφηγηθέντες τὸς ἀπωλείας εἴτε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα διότι ἀνεχώρησαν ἀμέσως.

Ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

Αἰμενικὴ κίνησις

Ἀφίκετο χθὲς ἐκ Κω)πόλεως τὸ ὑπὸ Ἰταλικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιον «Ἰωάννα» προοριζόμενον διὰ Σμύρνην, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς Κω)πολιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον προσήγγισεν καὶ εἰς Κυδωνίας ὁπόθεν παρέλαβε καὶ Τούρκους στρατιώτας διὰ Σμύρνην.

Ἄφιξις τορπιλλοβόλου

Ἀφίκετο χθὲς εἰ τὸν λιμένα μας τὸ Ἑλληνικὸν τορπιλλοβόλον «16» ἐκ Χίου.

Μία τουρκικὴ γκαζολίνα

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὸ ἐπὶ τῆς προκυμαίας πλῆθος διέκρινε πλησιάζουσαν εἰς τὸν λιμενοβραχίονα μίαν τουρκικὴν γκαζολίναν. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ εἰσῆλθεν αὕτη ἐντὸς τοῦ λιμένος μα; φέρουσα ἐπὶ τοῦ ἱστίου πελωρίαν τουρκικὴν σημαίαν..... Ἐπὶ τῆς γκαζολίνας ἀνῆλθεν ἡ ὑπηρεσία τοῦ Λιμεναρχείου ἥτις διέταξε τὴν καταβίβασιν τῆς σημαίας, ἡ ὁποία καὶ ἐγένετο ἐνῷ τὸ ἐπὶ τῆς προκυμαίας πλῆθος ἐχαιρέτησε τὸ γεγονὸς διὰ συριγμῶν καὶ..... καταλλήλων ἐπευφημιῶν.

Ἡ γκαζολίνα ἀνεχώρησεν ἐκ Κω)πόλεως μεταβαίνουσα εἰς Σμύρνην. ἠναγκάσθη δὲ νὰ ποδίσῃ εἰς τὸν λιμένα μας λόγῳ τῆς κακοκαιρίας.

Τὸ Στρατοδικεῖον

Χθὲς ἐπρόκειτο νὰ συνεδριάσῃ τὸ Στρατοδικεῖον μας, ὅπως ἐκδικάσῃ τὰς γνωστὰς ἐκ Χίου ὑποθέσεις καὶ εἰδικῶς τὴν κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Ἀδιαλλάκτου» κ. Κ. Δεσποτοπούλου ἐπὶ ἐξυβρίσει τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Ἐματαιώθη ὅμως ἡ συνεδρίασις διότι τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε νὰ παραπεμφθοῦν αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι πρὸς αὐτό.

Σημ. Ε. Λ. Ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι δὲν κρούονται ἐπὶ ματαίῳ αἱ θύραι τῶν Ὑπουργείων.

Ἡ δεκάτη τοῦ 1917

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν σιτηρῶν, τὰ ὁποῖα οἱ τότε ἐνοικιασταὶ τῆς δεκάτης εἶχον παραδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε τάξῃ προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ ἐνοικιασταὶ ὤφειλον νὰ ὑποβάλωσι ἐὰς ἀποδείξεις πληρωμῶν ἐνοικίων καὶ ἀσφαλίστρων, βεβαιουμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος, καὶ τοῦ Ἀστυνομ. Σταθμάρχου.

Ἂς σπεύσουν λοιπὸν οἱ μὴ ὑποβαλόντες τὰς ἀποδείξεις των, νὰ ὑποβάλουν τοιαύτας, ἂν θέλουν νὰ τοῖς ἀναγνωρισθῶσι τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ ἀσφάλιστρα.

Ἡ ζάκχαρις

Τηλεγράφημα τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ πρὸς τὴν Νομαρχίαν μας ἀγγέλλει ὅτι τὸ ἐμπόριον τῆς ζακχάρεως ἀφέθη ἐλεύθερον.

Ζωοκλοπὴ

Πληροφορούμεθα ὅτι ποὸ ἡμερῶν ἐκλάπησαν 28 πρόβατα ἐκ Βατούσης τοῦ ἰδιοκτήτου Βιτούλια ὅστις ἀνεκάλυψε καὶ ἀνεῦρε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν δύο μόνον ἐκ τῶν κλαπέντων προβάτων του παρά τινι ἐνταῦθα κρεοπώλῃ ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἠγόρασε ταῦτα παρά τινος πρόσφυγος Πσν. Τσουλάκη κατοικοῦντος ἐν Θερμῇ, δυνάμει πιστοποιητικοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Θερμῆς πιστοποιοῦντος ἐν γνώσει ὅτι τὰ πρόβατα δῆθεν εἶναι τοῦ κλέπτου.

Τὸν λόγον ἔχει κατὰ πρῶτον ἡ Ἀστυνομία ὅσον ἀφορᾷ τὴν κλοπὴν καὶ κατὰ δεύτερον ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ὅστις ἔκαμε τὸ λάθος νὰ παύσῃ τὸν πρώην Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Θερμῆς ὑπηρετήσαντα ἐπὶ τρία ἔτη πάνυ εὐδοκίμως, ὡς ἀνεπαρκῆ καὶ διώρισε τὸν νῦν ὡς ἐπαρκῆ.

Νῦν δυνάμεθα ὁδηγούμενοι ἐκ τῆς ἀνωτέρω κλοπῆς νὰ ἀνεύρωμεν καὶ τὸν κλέπτην τὸν κλέψαντα ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ συμπολίτου μας Δ. Παύλου τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην τὰ ἓξ πρόβατα. Δ. Π.

Ἐκ Πλωμαρίου

Ἐκ Πλωμαρίου ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα.

Βουλευτὰς Καλδὴν κλπ.

Διαμαρτυρόμεθα ἐναντίον ἐνοικιαστοῦ δεκάτης Ἀντωνιάδου, ὅστις παρανόμως αὐθαιρέτως ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ χόρτου αὐτοφυοῦς ἐντὸς ἐλαιοκτημάτων μὴ συλλεγέντων οὔτε συγκομισθέντος ἀποθήκας. Ἀνεφέρθημεν Γ. Διοίκησιν, ὑποστηρίξατε ἀπόρριψιν ἀνόμου φορολογίας ἐκμεταλλεύσεως ἡμῶν ὑπὸ ἐνοικιαστοῦ.

Ἐπιτροπὴ κτηματιῶν,
Κ. Ἀράπογλους
Κ. Σμυρναῖος
Χρ. Χ. Γιαννάκης
Ι. Π. Κριεζῆς

Μία ἀθώωσις

Δικασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου προχθὲς Τετάρτην ὁ κ. Μιχ. Μαριγλῆς, κατηγορούμενος ὅτι ἤσκησε πραγματικὴν βίαν καὶ ἀπειλὴν κατὰ τοῦ κ. Π. Γαλετσέλη ὅπως ἀποσπάσῃ παρ' αὐτοῦ χρήματα, ἠθωώθη.

Συνήγοροι παρέστησαν οἱ δικηγόροι κ. κ. Γ. Καλδῆς καὶ Σ. Σακαλῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ ἀθώωσις θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἀποκατάστασίν του εἰς τὴν προτέραν θέσιν του ὡς ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου, εὐθὺς ὡς ἀπαλλαγῇ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, εἰς τὰς ὁποίας τόσον διέπρεψε καὶ ἐτιμήθη.

Ἡ νοθεία τοῦ σάπωνος

Καθ' ἅ; ἔχομεν πληροφορίας ἐπετράπη ἡ νοθεία τοῦ σάπωνος μὲ τὰλκ διὰ μὲν τὸ ἐξωτερικὸν ἀπεριορίστως.διὰ δὲ τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι 40 ο)ο.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἀφίκετο ἐκ τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον χώραν ὁ Διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας Λέσβου κ. Κ. Γκῖνος.

—Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Μολύβου καὶ ὁ ὑπομοίραρχος κ. Δρακάκης Ἀστυνομ. ὑποδιευθυντὴς Μηθύμνης.

—Ἐκανονίσθη ὥρα ἀκροάσεως ἐν τῷ Φρουραρχείῳ ἡ 10.50—11.50 π. μ.

Πετρέλαιον!

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην κατὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Standart φθάνει εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ Θεσσαλονίκης τὸ ἀτμόπλοιον «Κανελλόπουλος» μὲ φορτίον πετρελαίου.

Ἀνακοινωθὲν

Προσκαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνης καὶ Προασείων διαμενόντων πρόσφυγες οἵτινες δὲν ὑπέβαλον εἰσέτι δηλώσεις περὶ παλινοστήσεως συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 4192 Διαταγῇ τοῦ Προϊσταμένου ἡμῶν Ὑπουργείου ὅπως συμμορφούμενοι σπεύσωσι νὰ ὑποβάλωσιν ταύτας πρὸ τῆς 22ας τρ. μηνὸς Μαρτίου ἵνα ὑποβληθῶσιν ἐγκαίρως ὅπου δεῖ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 14)3) 1919.

Ὁ Διευθυντὴς
τῶν Γραφείων Περιθάλψεως Προσφύγων
(Ὑπ.) Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἀποφάσεις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 180 τῆς 13 τρέχοντος μηνὸς ἀποφάσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Πάνον, Θωμᾶν καὶ Δημήτριον Χ'' Ἀλατζᾶ νὰ πωλήσωσιν εἰς τὸν Δημήτριον Π. Κουνέλην κάτοικον Θερμῆς ἀντὶ δραχμῶν χιλίων τὰ ἑξῆς χωράφια κείμενα εἰς θέσιν Ντομοῦ Ταρλὰ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Θερμῆς Μυτιλήνης, ἤτοι 1ον ἓν χωράφιον στρεμμάτων τριῶν ὡς ἔγγιστα καὶ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ τὰ κτήματα Ἀλῆ Καπετὰν Μοννᾶ, Δέσπως Χ'' Δήμου, Ριφάτ καὶ Ρίνστεθ· 2ον ἕτερον στρεμμάτων δύο ὡς ἔγγιστα καὶ συνωρευόμενον γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Ἐγισὲ οἰκογενίας Αὐδὴ Ριφάτ.

—Ἐπίσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 179 τῆς 13 τρέχοντος μηνὸς ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Μυρσίνην σύζυγον Σωτ. Κολιμενάκη κάτοικον ἐνταῦθα, νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Χριστόφαν Τζαννῆν κάτοικον ὁμοίως ἀνὰ δραχμῶν χιλίων ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Πυργὶ τῆς περιφερείας Μυτιλήνης ὅσης ἐκτάσεως εἶναι καὶ συνωρευόμενον γύρωθεν μὲ κτήματα Θεοδώρου Μυκονμπουλῆ, Κίμωνος Τζανῆ καὶ ποταμόν.

Χορηγοῦνται δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ κ. Δ. Πουλάκῳ.

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 27818 **ΑΘΗΝΑΙ 13 Μαρτίου**

Νέαι σφαγαὶ

Οἱ Τοῦρκοι προέβησαν εἰς τὸ Χαλέπιον εἰς νέας σφαγὰς ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων. Τὰ θύματα τῆς σφαγῆς ἀνέρχονται εἰς 400.

Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς εἰδοποιηθεὶς κατέφθασεν ἐπὶ τόπου δύο ὥρας μετὰ τὴν σφαγήν.

Ἀνακήρυξις Ἑνώσεως τῆς Δωδεκανήσου

Οἱ ἐν Παρισίοις Δωδεκανήσιοι ἀνεκήρυξαν τὴν ἕνωσιν τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν. Θὰ ἐπιδοθῇ δὲ ὑπόμνημα εἰς τοὺς Ὀρλάνδο καὶ Μπαρτζιλάϊ.

Κλεμανσὼ καὶ Τοποτηρητὴς

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκ. Θρόνου ἐπεσκέφθη τὸν Κλεμανσὼ ἐκφράσας τὴν χαρὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῇ διασώσει του· ἐτόνισε δὲ συνάμα τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ Ἀλύτρωτοι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πόθων των.

Ὁ Κλεμανσὼ τὸν διεβεβαίωσιν ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις θὰ ὑποστηριχθοῦν.

Παράδοσις Αὐστριακοῦ στόλου

Ὁ Αὐστριακὸς στόλος παρεδόθη ε